

ИЗЛЕЗЕ НОВ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

U4Излезе нов **брой 373** на Енорийски лист "Благовестие". Може да го намерите по-долу или да изтеглите от [тук](#)

Енорийски лист „Благовестие“, брой 373

ПЕТА НЕДЕЛЯ СЛЕД НЕДЕЛЯ ПОДИР ВЪЗДВИЖЕНИЕ В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ“

В Пета неделя след неделя подир Въздвижение - 4-ти ноември 2018 г., празнична света Литургия отслужи протойерей Емилиян Костадинов.

В днешното литургийно свето Евангелие чухме за немилостивия богаташ и бедния Лазар.

По думите на отец Емилиян, това евангелско събитие, което ни подготвя за поста, е показателно за това - какво търсим и какво искаме. Той спря вниманието ни на въпроси, които често си задаваме: престъпление ли е човек да е богат и праведност ли е човек да е беден? Припомни ни, че според учението на Църквата и в двата случая има и спасени, и вкарани в ада, за които има много примери в Евангелието, като Авраам - състоятелен човек и Юда - беден, апостол, придружител на Христа... В притчата с талантите има друг пример - човекът с петте таланта се спасява, а другия, с един талант - бива погубен.

Отец Емилиян ни накара да се замислим каква е причината: „Защо смятаме винаги, че богатите са грешници, а бедните са по-праведни? Дали е така? Защото има хора, които - да, радват се, веселят се, празнуват и т.н... Ако това е било нещо негодно на Бога, едва ли

Той е щял да ни дари с песните, псалмите на св. цар Давид...”

Отец Емилиян продължи, като наблегна на основното, което трябва да знаем и което Бог ни показва: *„Това е как се трудим, независимо какви сме. Например, ако богатият човек от днешната притча се беше погрижил малко за Лазар – беше му дал храна, не да го остави да яде от останките от трапезата му. Ако беше превързал раните му или го беше изпратил на лекар, то със сигурност нямаше да се влоши животът му – щял е да направи едно добро. Но той не искал. Той бил коравосърдечен човек. Именно коравосърдечни и жестоки хора не могат да попаднат в рая.*

От друга страна – бедни хора, които са завладени от злоба в тяхното съзнание и битие, как да се спасят? Бог не иска да сме дрипави при Него, а иска да работим в посоката, в която трябва да се развиваме, за да следваме Божиите пътеки.”

Отец Емилиян даде пример от живота на нашия храм с хора, които не познаваме, но които даряват не малко средства за кухнята за нуждаещи се към храма. Такива са и хората, които са помагали до сега за изграждането на новостроящия се храм „Св. Благовещение”.

Едно от най-важните неща, които о. Емилиян желае да запишем върху скрижалите на сърцата си, това е, че: *„При Бога не се отива според материалното състояние, а според това, какво сме направили за Него, какво небесно съкровище ще съберем в душите си.”*

С това поучение, с пастирско благословение и споделена радост завършихме днешната света Литургия.

ИЗЛЕЗЕ НОВ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

*Излезе нов **брой 372** на Енорийски лист **"Благовестие"**. Може да го намерите по-долу или да изтеглите от [тук](#)*

Енорийски лист „Благовестие”, брой 372

СЕДМА НЕДЕЛЯ СЛЕД НЕДЕЛЯ ПОДИР

ВЪЗДВИЖЕНИЕ В ХРАМ "СВ. ПРОР. ИЛИЯ"

На 28-ми октомври 2018 г. празнична света Литургия в храма отслужи протоерей Димитър Москов.

Почетохме паметта на днес честваните светии Св. мчца Параскева, св. мчци Терентий и Неонила и чедата им, преп. Стефан Саваит, св. Димитрий, митр. Ростовски.

Станахме свидетели на две чудеса на Господ Иисус Христос от днешното Евангелско четиво - възкресяването на дъщерята на началника Иаир и изцеляването на жена, която страдала от кръвотечение (Лука 8:41-56), и се поучихме от вярата им.

Завършихме молитвеното си участие в светата Литургия, укрепени с вяра и сили, с благословение и благопожелания от о. Димитър.

ИЗЛЕЗЕ НОВ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

Излезе нов **брой 371** на Енорийски лист **"Благовестие"**. Може да го намерите по-долу или да изтеглите от [тук](#)

Енорийски лист „Благовестие“, брой 371

ДЕЦАТА В ГОРАТА

Две деца, братче и сестриче, тръгнаха за училище. Те трябваше да минат през една прекрасна сенчеста малка гора. По пътя беше горещо и прашно, а в гората — прохладно и весело.

— Знаеш ли какво? — каза братчето на сестричката. — Има време за училище. В училището сега е задушно и скучно, а в гората трябва да е много весело. Слушай как пеят там птичките! А пък катеричките, колко катерички подскачат по клончетата! Да идем ли там, а, сестричке?

На сестричката се хареса братовото предложение. Децата хвърлиха букварите си в тревата, хванаха се за ръка и се скриха между зелените храсти под кичестите брезички. В гората беше наистина весело и шумно. Птичките прелитаха непрекъснато, пееха и крещяха. Катеричките скачаха по клончетата, насекомите се лутаха насам-натам в тревата.

Децата най-напред видяха един златен бръмбар.

— Поиграй с нас — казаха децата на бръмбара.

— С удоволствие бих поиграл — отговори бръмбарът, — но нямам време, трябва да си намеря обед.

— Поиграй с нас — казаха децата на една жълта мъхната пчеличка.

— Нямам време да играя с вас — отговори пчеличката, — трябва да събирам мед.

— А ти няма ли да поиграеш с нас? — запитаха децата мравката.

Но мравката нямаше време да ги слуша: тя мъкнеше една сламчица, три пъти по-голяма от нея, и бързаше да построи своето майсторско жилище.

Децата се опитаха да се обърнат и към катеричката и да предложат и на нея да поиграе с тях, но катеричката махна с пухестата си опашка и отговори, че трябва да се запаси с лешници за зимата.

Гълъбът каза:

— Аз правя гнездо за мъничките си дечица.

Сивичкото зайче тичаше към ручей, за да умие муцунката си. Бялото цветче на горската ягода

също нямаше време да се занимава с децата. То искаше да използва прекрасното време и бързаше да приготви навреме своята сочна вкусна ягода.

На децата стана мъчно, че всички са заети със своята работа и никой не иска да играе с тях. Те се затекоха към ручей. Като ромолеше по камъните, той бягаше през гората.

— Ти поне навярно няма какво да правиш? — му казаха децата. — Хайде поиграй с нас!

— Как? Аз ли няма какво да правя? — забълболи сърдито ручейт. — Ах, вие, лениви дечица! Погледнете ме: аз работя денем и нощем и нито минута не зная покой. Нима аз не поя хората и животните? Кой друг освен мене пере бельото, върти мелничните колела, носи лодки и гаси пожари? О, аз имам толкова много работа, че главата ми се върти! — прибави ручейт и започна да бълболи по камъните.

На децата стана още по-мъчно и те помислиха, че по-добре щеше да е, ако отначало бяха отишли на училище и сетне, на връщане от училището, се отбият в гората. Но точно в това време момиченцето забеляза на едно зелено клонче една съвсем мъничка красива червеношийка. Тя, както изглеждаше, седеше много спокойно и от нямане какво да прави свирукаше една извънредно весела песничка.

— Ей ти, весела песнопойке — извика момчето на червеношийката. — Както изглежда, ти наистина няма какво да правиш; хайде поиграй с нас!

— Как? — свирна обидената червеношийка. — Аз ли няма какво да правя? Нима през целия ден не лових мушици, за да нахраня мъничките си рожби? Аз толкова съм уморена, че не мога да вдигна крилете си, а и сега приспивам с песничка моите мили дечица. А вие какво сте правили днес, малки ленивци? В училището не отидохте, нищо не научихте, тичате из гората, а на всичко отгоре пречите и на другите да работят. Я идете по-добре, където са ви пратили, и помнете, че почива и играе приятно само оня, който е работил и свършил всичко, което бил длъжен да свърши.

Децата се засрамираха: отидоха в училище и макар че стигнаха късно, усърдно се учиха.

Автор: Константин Ушински

Превод от руски: Ангел Каралийчев

Източник: www.chitanka.info

ШЕСТА НЕДЕЛЯ СЛЕД НЕДЕЛЯ ПОДИР

ВЪЗДВИЖЕНИЕ В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ“

В Шестата неделя след Неделя подир Въздвижение на светия Господен Кръст - 21-ви октомври 2018 г., празнична света Литургия отслужи протоерей Емилиян Костадинов.

В храма чухме неделното евангелско четиво за чудото, което Господ Исус Христос извършил в Гадаринската страна, като освободил един бесноват от легион бесове, които го обладавали и им позволил да влязат в стадо свине. Те се издавили, а хората от тази страна, за които материалното означавало много за тях, казали на Господа да напусне града им.

В своето слово отец Емилиян се спря на думите на Господ Исус Христос към изцеления човек, който поискал да Го последва и да бъде един от учениците Му, като му казал: **„върни се в къщата си и разказвай какво ти стори Бог“** (Лук. 8:39). Отец Емилиян обърна внимание на това, че на едни хора Господ Исус Христос казва да Го последват – както на богатото момче, на което казал: **„...иди, продай имота си, и раздай на сиромаси; ... па дойди и върви след Мене.“** (Мат. 19:21), но това момче не се върнало... Господ, като знаел къде е сърцето му, му казва, че може да Го следва, само когато се отрече от богатството си. В други случаи, когато хората поискали да Го следват – стотника в Капернаум, самарянката и други... – Той не им разрешил. По думите на о. Емилиян това е така, защото: **„Понякога проповедта вътре в дома е много по-силна от където и да е другаде. Бог не ни казва: „Върви след мен!“, тоест – „Напусни работа и по цял ден се моли!“, а казал: Върви си в къщи и там прославяй Бога!**

Всеки ден ходим на работа. Всеки ден се занимаваме с неща, които са от житието ни – осигуряваме прехраната за нас и за нашите деца, благоустрояваме се и т.н. Тези неща правим всеки ден, но рядко се сецваме да седнем в къщи и да си поговорим със семейството за добродетели, за Христа, за любовта, за много неща...”

Отец Емилиян обясни, че Господ Исус затова е казал на изцеления бесноват да отиде у дома си, за да могат тези коравосърдечни хора, пред които направил две чудеса – изгонил бесовете от човека и ги вселил в свинете – те това не го признали, те искали Господ да си отиде от тях – Той именно заради това решил да остави бесноватия там, да бъде постоянно пред очите им – за да виждат един нормален човек, трудолюбив, който преди да срещне Господ Исус Христос, е бил безумен. Според него именно това е нашата мисия за домовете и семействата ни, нашите близки и приятели: **„Не да говорим за Христа, когато не искат да ни слушат, но с примера си, с поведението си, с морала си – да покажем на тези хора, знаейки, че ние сме близко до Бога и ходим на църква, с личния си пример – ние да им покажем как трябва да живеем, как е богоугодно, а който вече види и му хареса – ще иска и да чуе.“**

След неделната света Литургия и беседата в неделното училище, празнувахме светото Кръщение на най-малкия член на православното ни братство Божидар – дългоочакваната рожба в семейството на нашата сестра Мария и Димитър.

Отец Емилиян изказа благословения и благопожелания за Божидар – за здраве и преуспяване във вярата и доброто.

ИЗЛЕЗЕ НОВ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

Излезе нов **брой 370** на Енорийски лист **"Благовестие"**. Може да го намерите по-долу или да изтеглите от [тук](#)

Енорийски лист „Благовестие“, брой 370

ИЗЛЕЗЕ НОВ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

Излезе нов **брой 369** на Енорийски лист **"Благовестие"**. Може да го намерите по-долу или да изтеглите от [тук](#)

Енорийски лист „Благовестие“, брой 369

ПРОГРАМА НА НЕДЕЛНОТО УЧИЛИЩЕ ПРИ ХРАМ „СВ. ПРОРОК ИЛИЯ” ЗА УЧЕБНАТА 2018 / 2019 ГОДИНА

Програма на Неделното училище при храм „Свети Пророк Илия” 2018-2019-та учебна година. Може да я намерите по-долу или да изтеглите от [тук](#)
